

[Vagn Bro.]

ellers hjælpeløse befolkning anvisninger, som dog i hvert fald ville kunne hjælpe noget.

Under et af de mange kursus, der har været afholdt for bl. a. danske politiebedsmænd, og hvor der har været videnskabsmænd til stede, bed jeg mærke i, at en anset videnskabsmand gjorde en bemærkning om, at det var rigtigt, at videnskaben i den givne situation kan fremkomme med opfindelser, som kan være af en ganske overordentlig frygtelig virkning, men, føjede den pågældende til, heldigvis er videnskaben også i stand til at opfinde modforanstaltninger, og det er dog dette, som er det afgørende.

Jeg ser sådan på det, at civilforsvaret er en af de 3 strenge, der, sammenarbejdet, skal være vor hjælp i en kommende alvorlig situation, nemlig forsvarsstyrkerne, statens civile beredskab og civilforsvaret. Over for de to sidste er der, som jeg har bemærket, vist meget ringe interesse fra alle grupper, side, kan jeg såmænd godt sige, i de sidste år.

Jeg og mit parti er nu tilfreds med, at den højtærede indenrigsminister har givet tilsagn om at holde det særlige beredskabs-folketingsudvalg underrettet om udviklingen og da særlig om status på forskellige tidspunkter.

Når vi nu skal bringe sagen i orden, kan vi godt rent ud sige, at der under behandlingen af disse forhold er kommet artige ting frem, f. eks. at en del bunkers og beskyttelsesrum er i en meget dårlig forfatning og er opbevaringssted for mangfoldige ting, f. eks. er lejet ud til opbevaring af kartofler. Jeg synes dog, at vi her i tinget må kræve, at det, som vi med store midler har anskaffet, nu må bringes helt i orden. For øvrigt kan jeg ikke undlade at tilføje, at jeg igennem min lange tjeneste ved politiet har set, at brandslukningsmateriel, som vi har ofret penge på, er blevet stillet hen hos brandfogden og nu står dækket af spindelvæv. Det er en meget væsentlig ting, at vi får orden i dette, og det tror jeg

også den højtærede minister vil have. Vi må nu sørge for, at det kostbare materiel, vi får, kommer under den bedst mulige pasning og ordening.

Da vi nu taler om materiel, vil jeg gerne henstille, at den forhandling om udgifterne efter punkt 32, som ministeren lover skal finde sted med kommunerne, snarest iværksættes. Jeg har hørt, at den største kommune, København, har sagt: ja men det er jo slet ikke i orden endnu; hvordan kan man kræve, at vi skal sætte gang i det, når vi ikke ved — bortset fra ydelserne til personellet — hvad staten vil betale kommunerne? Derfor anmoder jeg indtrængende om, at den højtærede indenrigsminister nu vil bringe dette forhold i orden — hvad jeg også forstår at ministeren har lovet.

Der er et enkelt punkt om bedriftsråd og karréværn, hvorom det er mig bekendt at min partifælle fru Ellen Poulsen har rettet et spørgsmål til ministeren, og jeg skal på hendes vegne anmode om, at det bliver besvaret.

Om selve uddannelsen i civilforsvarskorpserne gælder, at det jo ingenlunde er en hård byrde, der lægges på befolkningens skuldre. Når den første uddannelse er sket, drejer det sig i virkeligheden ikke om tyngende eller tidkrævende byrder. Jeg har nok set, at en kreds af CBUere — hvilket også er nævnt i betænkningen — har klaget over, at nogle af de ældre årgange er blevet indkaldt til CF-tjeneste i medfør af den gældende lovs § 7, stk. 2; de pågældende protesterer under henvisning til, at tjenestetiden i sin tid var ansat til 10 år. Ved civilforsvarsloven af 1949 blev den imidlertid forlænget til 20 år, og ved det nu fremsatte lovforslag forlænges tjenestetiden til udløbet af det år, den værnepligtige fylder 50. Men vi er jo alle enige om, at så snart uddannelsen er sket, bliver der i virkeligheden kun tale om meget kortvarige mønstringer.

Jeg vil så lige gøre et par bemærkninger angående punkt 24 om en ny affattelse af lovens § 23. Det angår spørgsmålet om